

22 maart 2009 – Biesboschtocht

Na een pauze van iets meer dan 10 jaar, heb ik de gelegenheid gebruikt weer eens mee te varen met een verenigingstocht. Na mijn verhuizing in 1997 naar België heb ik mijn lidmaatschap van Jason opgezegd, maar soms mis ik het kanoën toch wel een beetje, en het leek me dus leuk weer eens een keertje te komen varen.

Ik lees nog altijd trouw de Argo, en bekijk ook regelmatig de website. Zodoende had ik van de Biesboschtocht vernomen, en gelijk gereageerd of ik een keertje mocht meevaren. De Biesbosch is een prachtig vaargebied, en voor mij ook makkelijk te bereiken.

Om 09:45 was ik bij de jachthaven bij Hank en enkele minuten later verscheen de optocht vanuit Krommenie. Het was leuk om verschillende oude bekenden te zien, en ook nieuwe mensen te leren kennen. Totaal waren we met een groepje van 13 personen, een leuk aantal voor zo een tocht. Ik had er echt naar uitgekeken, en enkele dagen van te voren al het weerbericht in de gaten gehouden. We troffen het gelukkig. Het was droog, regelmatig kwam de zon te voorschijn, een klein beetje wind.

Gepland was een route van 18 kilometer, maar dit werd uiteindelijk iets korter.

Omdat ik geen kano meer heb, had René er één voor me mee gebracht. De avond vooraf had ik op zolder nog mijn anorak en andere spulletjes gevonden. Volledig uitgerust kon ik dus van start gaan. Gelukkig werd mijn vermoeden bevestigd. Kanoën is net als fietsen; je verleert het niet. Moeiteloos kon ik nog instappen en meevaren.

De Kajett die ik van René mocht lenen zat lekker en vaart heel makkelijk. Vooral in dit soort water gleeed de kano door het water als een mes door de boter. Wel iets anders dan de kano's die ik voorheen zelf meestal gevaren ben, zeker een aanrader.

We gingen lekker snel op weg, vanuit de jachthaven direct de Biesbosch zelf in, met zijn kronkelige watertjes. Omdat het nog vroeg in het seizoen is, en zelfs redelijk vroeg 's morgens, was het heerlijk rustig. Dit is in de zomer wel anders als er volop motorbootjes onderweg zijn. We konden nu dus rustig van de natuur rondom ons genieten, en ook gelijk gezellig even bijbabbelen.

Na ongeveer 6 kilometer namen we pauze voor een picknick. In- en uitstappen was een blubberige bedoening, maar iedereen kwam heelhuids op de kant, en er later ook weer vanaf.

Een paar honderd meter na de pauze ging het echter mis. Emmy ging kopje onder. Ze was in een onvertrouwde en wankele boot onderweg en had vanaf het begin al wat onwennig zitten wiebelen. En plots is het dan zover; een duik in het koude water. Gelukkig waren we dicht bij de kant, en met hulp van droge kleren van anderen was dit weer snel allemaal verholpen. Om het noodlot niet verder te tarten, besloten we vanaf dit punt maar beter terug te varen in plaats van de route verder voort te zetten. We splitsen ons op in twee groepjes, waarbij het ene groepje direct terugging, het andere via een kleine omweg. Ik zat zelf in het tweede groepje en kreeg door de goede navigatie kennis van Rob nog een paar hele mooie stukjes van de Biesbosch te zien. Uiteindelijk kwamen we iets na elkaar weer bij de jachthaven aan.

Na de boten opgeladen te hebben, nog even wat in het cafeetje gedronken, maar daarna was deze dag dan toch echt ten einde. Ik zou het graag nog eens over doen.

Inmiddels heeft de kanokriebel mij weer aangestoken, ik denk dat ik me wel iets regelmatigiger weer zal laten zien. Wellicht als ik een goede aanbieding zie, koop ik ook wel weer een kano, om niet een beroep op anderen te hoeven doen.

Langs deze weg wil ik nog iedereen bedanken voor deze fijne dag.

Arnaud Croes